

[Leif Madsen.]

og vil ministeren drage omsorg for, at andre teatre kan låne kostumer fra det kgl. teaters garderobe?"

(Spm. nr. 59).

#### Skriftlig begrundelse.

For nylig udtalte scenografen og maleren Lars Juhl i Politiken: „Jeg har fået håndvævet alle stofferne til „Erik den XIV“. Else Duch brugte fire måneder alene til vævningen. Stofferne er både rustikke og silkeglinsende og bagefter pyntet med guld og sølv, så det giver idé om renæssancens rigdom uden at kopiere“.

Økonomidirektøren oplyser, at alene i dette tilfælde kostede de håndvævede stoffer 200.000 kr.

Ovennævnte eksempel tyder på en fuldstændig mangel på ansvarsbevidsthed, når det gælder kostumer. Ingen vil vel påstå, at kunsten bliver større, fordi kostumerne bliver håndvævet.

Staten ofrer store tilskud til privatteatrene, og jeg finder det fuldstændig urimeligt, at andre teatre ikke kan låne fra det kgl. teaters righoldige lagre af rekvisitter og kostumer, som i stort omfang er fremstillet for skatteydernes penge.

#### Ministeren for kulturelle anliggender (*Nathalie Lind*):

Indledningsvis vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det er teaterchefen og hans kunstneriske rådgivere, herunder en forestillingsinstruktør og scenograf, der har kompetencen og den fornødne baggrund for at træffe beslutning om, hvilke forestillinger det kgl. teater skal spille, og hvordan man ønsker at sætte dem op.

Har man som her truffet en beslutning om at spille „Erik den XIV“ som et historisk stykke, betyder det, at man er bundet med hensyn til kostumernes udseende. Naturligvis kan det ikke afvises, at der kan forekomme tilfælde, hvor udgifterne kan virke urimelige i forhold til det, der opnås, og hr. Leif Madsen har lov til at mene, at der i dette tilfælde er ofret for mange penge på kostumerne.

Jeg har bedt teaterchefen om en redegørelse, og jeg kan oplyse, at udgiften til de 170 kostumer har været 200.000 kr. Heraf er 40.000 kr. anvendt til indkøb og bear-

bejdning af stoffer. Stofferne er fremstillet af nogle silke- og tylsrester, som teatret lå inde med fra tidligere forestillinger. Den resterende del af udgifterne er beregnede arbejds lønninger til personalet på det kgl. teaters værksteder og til værksteder uden for teatret.

Skuespillet „Erik den XIV“ er denne sæsons største skuespilproduktion på grund af det store antal medvirkende. Sæsonens øvrige forestillinger er af betydelig mindre omfang, og opsætningsudgifterne er derfor tilsvarende mindre.

Om det andet område, der berøres i i spørgsmålet, vedrørende udlån af kostumer fra det kgl. teater, kan jeg nævne, at det er en misforståelse, at privatteatre ikke kan låne kostumer m. m. fra det kgl. teater. Det kgl. teater udlåner i vidt omfang kostumer og rekvisitter til andre teatre både i København og i provinsen. Inden for det sidste år har der således fundet udlån sted til 23 forskellige teatre. Den afgift, der i almindelighed opkræves, skal kun dække omkostningerne i forbindelse med fremtagning af de respektive kostumer og rekvisitter.

#### Leif Madsen (DR):

Jeg vil da ikke sige andet, end at teaterledelsen og teaterchefen naturligvis har det kunstneriske ansvar. Det er ikke det, jeg har ønsket at angribe, men det, jeg mener, er, at det er ministerens ansvar, at det sker under forhold, der er økonomisk forsvarlige, og jeg finder på mange områder, at der ødsles for meget på det kgl. teater. Når vi ser, at vi inden for alle andre institutioner skal spare, så mener jeg også, det er ministerens opgave at drage omsorg for, at der inden for dette område bliver sparet.

Med hensyn til udlån af kostumer vil jeg gerne takke ministeren for svaret, og jeg håber, at det virker tilfredsstillende. Det er blot min opfattelse, at det ikke har virket tilfredsstillende. Jeg vil gerne bede ministeren om at undersøge, om det foregår tilfredsstillende, og om ellers at gribe ind her.

#### Ministeren for kulturelle anliggender (*Nathalie Lind*):

Jeg vil gerne takke for spørgerens erkendelse af, at det kunstneriske ansvar må være teaterledelsens og teaterchefens, men med ind i det kunstneriske ansvar må også